

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Passio domini nostri Iesu Christi, secundum Lucam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

ait. **S**tere hic hō filius dei erat. **Q** Erant autē ibi mulieres de
lōge aspiciētes: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria
Jacobi minoris, et Joseph mīr, et Salome. Et cū esset in galilea:
sequēbantur eū, et ministrabāt ei: et alie multe, que simul cum eo
ascenderant Ierosolymam. **Hic tegitur in tono euangelij.**

Et cum iam sero esset factum: q̄ erat parascede, qd̄ est ante
sabbatū: venit Joseph ab Arimathia nobilis decurio: qui
ipse erat expectans regnum dei: et audacter introiuit ad Pi
latum: et petijt corpus Iesu. Pilatus autē mirabatur s̄iaz obis
set. Et accersito Centurione: interrogauit eum, si iam mortuus
esset. Et cum cognouisset a Centurione, donauit corpus Joseph.
Joseph autem mercatus est sindonem: et deponens eum, inuo
luit sindone: et posuit eum in monumento quod erat excisum in
petra: et aduoluit lapidem ad ostium monumenti.

C Passio domini nostri Iesu Christi s̄m Lucam. Cap. 22.

In illo tpe: **Q** Appropinquabat autē dies fe
st⁹ azymoz, qui d̄ pascha: et q̄rebāt princi
pes sacerdotū, et scribe: quō Iesum interficerent.
Timebāt vero plebē. Intrauit autē satanas in Ju
dam, qui cognominabat Iseariotes, vnū de duo
decim: et abiit et locutus est cū principibus sacer
dotū et magistratib⁹: quēadmodū traderet illuz
eis. Et gauisi sūt, et pacti sūt pecuniā illi dare. Et spondit. Et
q̄rebat opportunitatē, vt traderet eū sine turbis. Venit autē dies
azymozum, in qua necesse erat occidi pascha: et misit Petrum et
Joannē, dicens. **E**untes parate nobis pascha, vt manduce
mus. **Q** At illi dixerunt? **S** Ubi vis paremus? **Q** Et dixit ad
eos. **E**cce introeuntibus vobis in ciuitatem, occurret vo
bis hō, amphorā aque portans: sequimini eū in domū, in quaz
intra: et dicetis patrifamilias domus. Dicit tibi magister: **E**bi
est diuersorium, vbi pascha cū discipulis meis manducē: **E**rip
se vobis ostendet egnaculū magnū stratū: et ibi parate. **Q** Eun
tes autē inuenerunt sicut dixit illis Iesus: et parauerūt pascha.
Et cum facta esset hora, discubuit: et duodecim apli cum eo. **E**t
ait illis. **D**esiderio desiderati hoc pascho manducare vo
biscum, anteq̄ patiar. **D**ico. n. vobis: q̄ ex hoc non manduca
bo illud: donec impleatur in regno Dei. **Q** Et accepto calice
gratias

Dicenda super infirmum

gras egit, et dixit. **✠** Accipite et dividite inter vos. Dico enim vobis: quia non bibam de generatione vitis: donec regnum dei veniat. **✠** Et accepto pane, gras egit, et fregit, et dedit eis, dicens. **✠** Hoc est corpus meum: quod pro vobis datur. Hoc facite in meam commemorationem. **✠** Similiter et calicem, postquam ceperunt, dicens. **✠** Hic calix novum testamentus est in sanguine meo: qui pro vobis effundetur. **✠** Ceterum ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. Et quidem filius hominis super quem diffusum est, vadit. **✠** Ceterum vobis homini illi per quem tradetur. **✠** Et ipsi ceperunt querere inter se: quis esset ex eis: qui hoc facturus esset. Facta est autem et contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. **✠** Dixit autem eis. **✠** Reges gentium dominantur eorum, et qui preteritatem habent super eos benefici vocantur. Vos autem non sic. Sed qui maior est in vobis, fiat sicut minor: et qui precessor est, sicut ministrator. **✠** Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? Nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. Vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposui mihi preteritatem meum regnum: ut edatis et bibatis super mensas meas in regno meo: et sedetis super thronos iudicantes duodecim tribus Israel. **✠** Erat autem dominus Simoni. **✠** Simon: ecce satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum. Ego autem rogaui pro te, ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. **✠** Qui dixit ei. **✠** Domine tecum paratus sum et in carcerem et in mortem ire. **✠** Et ille dixit. **✠** Dico tibi Petre, non cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse me. **✠** Et dixit eis. **✠** Quis enim vobis sine sacculo, et pera, et calciamentis, nunquid aliquid defuit vobis? **✠** At illi dixerunt. **✠** Nichil. **✠** Dixit ergo eis. **✠** Sed nunc qui habet sacculum tollat sistrum et peram: et qui non habet, vendat tunicam suam: et emat gladium. Dico enim vobis, quia adhuc hoc quod scriptum est, oportet impleri in me. Et cum iniquus deputatus est. Etenim ea, que sunt de me, finem habent. **✠** At illi dixerunt. **✠** Domine ecce gladium duobus. **✠** At ille dixit eis. **✠** Satis est. **✠** Et egressus ibat super consuetudinem in montem oliuaram. Secuti sunt autem illum et discipuli eius. Et cum peruenissent ad locum, dixit illis. **✠** Orate, ne in tretis in tentationem. **✠** Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidibus: et post-

et positus genibus orabat, dicens. **¶** Si vis, transfer calicem istum a me. **¶** Veruntamen non mea voluntas, sed tua fiat. **¶** Apparuit autem illi angelus de celo confortans eum. Et factus in agonia prolixius orabat. Et factus est sudor eius, sicut gutte sanguinis decurrētis in terrā. Et cum surrexisset ab oratione, et venisset ad discipulos suos: inuenit eos dormientes pro tristitia: et ait illis. **¶** Quid dormitis? Surgite et orate, ne intretis in tētionē. **¶** Ad huc eo loquēte, ecce turba, et quae vocabatur Judas unus de duodecim antecedebat eos: et appropinquauit Iesu, ut oscularetur eum. Iesus autem dixit illi. **¶** Iuda osculo filium hominis tradis? **¶** Evidentes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei. **¶** Sic si percutimus in gladio? **¶** Et percussit unus ex illis seruum principis sacerdotum: et amputauit auriculam eius dexteram. Respondens autem Iesus ait. **¶** Sinite usque huc. **¶** Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum. Dixit autem Iesus ad eos, qui uenerant ad se principes sacerdotum, et magistratus templi, et seniores. **¶** Quasi ad latronem existis cum gladiis et fustibus: cum quoti die uobiscum fuerim in templo, et non extendistis manus in me. Sed hec est hora uestra, et potestas tenebrarum. **¶** Compredentes autem eum duxerunt ad domum principis sacerdotum. Petrus uero, sequebatur eum a longe. Accenso autem igne in medio atrij, et circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quae cum uidisset ancilla quaedam sedentem ad lumen, et eum fuisset intuita, dixit. **¶** Et hic cum illo erat. **¶** At ille negauit eum, dicens. **¶** Mulier non noui illum. **¶** Et post pusillum alius uidentem eum dixit. **¶** Et tu de illis es. **¶** Petrus uero ait. **¶** Non sum. **¶** Et interuallo facto quasi horae unius, alius quidam affirmabat, dicens. **¶** Uere et hic cum illo erat. **¶** Nam et galileus est. **¶** Et ait Petrus. **¶** Homo, nescio quid dicis. **¶** Et continuo adhuc illo loquente, cecidit gallus: et uersus dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus uerbi domini sicut dixerat: quia priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus fleuit amare. Et quae tenebant Iesum illudebant ei, cedentes eum. Et uelauerunt eum: et percutiebant faciem eius: et interrogabant eum, dicentes. **¶** Prophetiza: quis est qui te percussit? **¶** Et alta multa blasphemantes dicebant in eum. Et uel factus est dies, conuenerunt seniores plebis et principes sacerdotum, et scribae: et duxerunt illum in praesidium suum, dicentes.

¶ **S** **¶** **S**

Dicenda super Infirmum

Si tu es Chis dic nobis. **U**t ait illis. **S**i vobis dixerō, non credētis mibi. Si autē interrogauerō: non rēdebitis mibi, neq; dimittētis. Ex hoc autē erit filius hoīs se dēns a dextris virtutis dei. **U**t dixerunt autē oēs. **S** Tu ergo es filius dei? **Q**ui ait. **U**t dixerunt illi. **U**t dixerunt illi. **Q**uid ad huc desideramus testimoniū? **I**psi. n. audiuimus ex ore eius. **U**t surgens oīs multitudo eorum dixerunt illum ad pilatū. **L**eperunt autē illū accusare dicentes. **S** Hunc inuenimus subuertentē gentē nostrā: et prohibentē tributa dari Cēsari: et dicentem se Christum regē esse. **P**ilatū autē interrogauit eum dicens. **S** Tu es rex iudeorū? **U**t ille rēdens, ait. **U**t dicit. **U**t ait autē pilatū ad principes sacerdotū et turbas. **N**ihil inuenio causę in hoc hoīe. **U**t illi inualescebant, dicētes. **C**omouit populū docens per vniuersas iudeā, incipiens a galilęa vsq; huc. **P**ilatū autē audiēs galilęā, interrogauit si hō galilęus esset. **E**t vt cognouit qd de herodis ptate esset, remisit eum ad herodem: qui et ipse ierosolymis erat illis diebus. **H**erodes autē viso Iesu, gauisus est valde. **E**rat. n. cupiens et multo tpe videre eum, eo qd audierat multa de illo, et sperabat signū aliqd vidēre ab eo fieri. **I**nterrogabat autē illum multis sermonibus. **A**t ipse nihil illi rēdebat. **S**tabant autē principes sacerdotū et scribę pstanter accusantes eum. **S**preuit autē illum herodes cum exercitu suo, et illū in dārum veste alba: et remisit ad Pilatū. **E**t facti sunt amici herodes et pilatū in ipsa die. **N**ā antea inimici erant adinucē. **P**ilatū autē vocatis principibus sacerdotū, et magistratibus, et plebe, dixit ad illos. **S** Dultistis mibi hunc hoīem quasi auertentē populū: et ecce ego coram vobis interrogans, nullā cām inuenio in noīe isto ex his in quibus eū accusatis. **S**ed neq; herodes. **N**am remisit vos illum. **E**t ecce nihil dignū morte actū est ei. **E**mēdatū ergo illū dimittā. **N**ecessē autē habebat dimittere eis per diēz festū vñū. **E**t clamauit autē simul vniuersa turba, dicens. **C**olle hunc: et dimitte nobis barrabā. **Q**ui erat pp seditionē quādā factā in ciuitate et homicidiū missus in carcerē. **I**terū autē pilatū locutus est ad illos volens dimittere Iesum. **A**t illi succlamabāt dicentes. **C**rucifige, crucifige illū. **I**lle autē tertio dixit ad illos. **Q**uid. n. mali fecit iste? **N**ullā cām mortis inuenio in eo.

Corripiam

Corripiā ergo illum, & dimittā. **¶** At ille stabant vocibus magnis postulantes vt crucifigeretur: & inualecebant voces eorum: & pilatus ad iudicauit fieri petitionē eorū. Dimisit autē illis eum, qui pp homicidium & seditionē missus fuerat in carcerem, quē petebant: Iesum vero tradidit voluntati eorum. **¶** Et cū ducerent eum, apprehenderunt Simonē quendam Cyrenensem venientē de villa: & inposuerunt illi crucē portare post Iesum. Sequebatur autē illum multa turba populi & mulierum: quę plangebant & lamentabantur eum. Conuersus autē ad illas Iesus, dixit. **¶** Filie Ierusalem nolite flere super me: sed super vos ipsas flete, & super filios vestros: quia ecce venient dies, in quibus dicent: Beate steriles, & ventres qui non genuerunt: & vbera quę non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus, cadite super nos: & collibus operite nos: quia si in viridi ligno hoc faciunt, in arido quid fiet? **¶** Ducebantur autē alij duo neq̄ cum eo, vt interficerentur. Et postq̄ venerunt in locum qui vocatur Caluarie, ibi crucifixerunt eum & latrones: vnum a dextris, & alterum a sinistris. Iesus autē dicebat, **¶** Pater dimitte illis: non sciunt quid faciunt. **¶** Diuidentes vero vestimenta eius miserant sortes. Et stabat populus expectans: & deridebant eū principes cum eis dicentes. **¶** Alios saluos fecit: seipsum saluum faciat, si hic est Ch̄s Dei electus. **¶** Illudabant autē ei & milites accedentes: & acetū offerentes ei, & dicentes. **¶** Si tu es rex iudeorū saluum te fac. **¶** Erat autē & superscriptio scripta super eum literis grecis, latinis, & hebraicis. Hic est rex iudeorū. Ch̄s autē de his qui pendebant latronibus, blasphemabant eum, dicentes. **¶** Si tu es Ch̄s, saluum fac te ipsum, & nos. **¶** Respondēs autē alter increpabat eum, dicēs. **¶** Neq̄ tu times deus: qui in eadē damnatione es. Et nos quidē iuste: naz digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. **¶** Et dicebat ad Iesum. **¶** Dñe memēto mei, cū veneris in regnū tuum. **¶** Dixit illi Iesus. **¶** Amen dico tibi: hodie mecū eris in paradiso. **¶** Erat autē fere hora sexta: & tenebre factę sunt in vniuersa terra vsq̄ in horam nonā. Et obscuratus est sol, & velū tēpli scissum est mediū. Et clamans Iesus voce magna ait. **¶** Pater in manus tuas commendo sp̄m meū. **¶** Et hæc dicens exspirauit. Videns autē Centurio quod factum fuerat & glorificauit deum dicens. **¶** Vere hic hō iustus.

811
 stus erat. **¶** Et ois turba eorum qui simul aderant ad aspectu
 lu istud, & videbat q̄ fiebant, percutientes pectora sua reueriebant.
 Stabant aut̄ oēs noti eius a longe, & mulieres que secute erāt
 eum a galilea hęc videntes. **Hic cantatur in tono euangelij.**

Ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio: vir bonus &
 iustus. Hic non consenserat consilio & actibus eorum: ab
 Arimathea ciuitate iudee: qui expectabat & ipse regnum Dei.
 Hic accessit ad Pilatum: & petijt corpus Iesu. Et depositum
 inuoluit sindone: & posuit eum in monumento exciso, in quo
 nondum quisquam positus fuerat.

¶ Passio domini nostri Iesu Christi s̄m Joannem. Cap. 8.

In illo tpe. Egressus ē Ies⁹ cū discipulis suis
 trans torrentē Cedrō, vbi erat hort⁹: in que
 introiit ipse & discipuli eius. Sciebat aut̄ & Iu
 das qui tradebat eū, locum: q̄ frequenter Iesus
 conuenerat illuc cū discipulis suis. Iudas ergo
 cū accepisset cohortē, & a p̄sbitib⁹ & pharisaeis
 ministros: venit illuc cum lateribus & facib⁹ & cere
 mis. Ies⁹ itaq; sciēs oia q̄ vētura erāt sup̄ eū, p̄
 cessit, & dixit eis. **¶** Quē queritis? **¶** Responderunt ei. **¶** Ies⁹
 Nazarenum. **¶** Dicit eis Iesus. **¶** Ego sum. **¶** Strabat aut̄
 tem & Iudas qui tradebat eum cum ipsis. Et ergo dixit eis ego
 sum, abierunt retrosum, & ceciderunt in terram. Iterum ergo
 interrogauit eos. **¶** Quē q̄ritis? **¶** Illi aut̄ dixerunt. **¶** Ies⁹
 Nazarenū. **¶** R̄ndit Iesus. **¶** Dixi vobis q̄ ego sum. Si ergo
 me queritis, sinite hos abire. **¶** Ut impletur sermo, quem
 dixit. Quia quos dedisti mihi, non perdiidi ex eis quemq;. Se
 mon ergo Petrus h̄ns gladium eduxit eum, & percussit ponti
 ficis seruū: & abscidit auriculā eius dexterā. Erat aut̄ nomen ser
 uo Malchus. Dixit ergo Iesus Petro. **¶** Mitte gladiū tuū
 in vaginā. Calicem quem dedit mihi p̄r, non vis vt bibam illum?

¶ Cohors ergo, & tribunus, & ministri iudeorum comprehen
 derunt Iesum: & ligauerunt eum: & adduxerunt eum ad An
 nam primum, Erat enim socer Caiphę: qui erat Pontifex
 anni illius. Erat autem Caiphas qui consilium dederat iu
 deis: quia expedijt vnica hominem mori pro populo. Sequēda
 tur autem Iesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus